

ELEKTROTECHNICKÝ TAHÁK - 4

MAGNETICKÉ OBVODY

1) ZÁKLADNÍ VELIČINY A JEDNOTKY

veličina	značka	základní jednotka	jednotky používané v technické praxi
magnetické napětí ^{*1)}	F_m	[A] ampér	Az (ampérvávit)
magnetický indukční tok	Φ	[Wb] weber	Wb
magnetický odpor	R_m	[1/H]	1/H
magnetická vodivost	G	[H] henry	H
permeabilita vakua	μ_0	[H/m] henry na metr	$4\pi \cdot 10^{-7}$ H/m ^{*2)}
relativní permeabilita	μ_r	[-]	
magnetická indukce	B	[T] tesla	T, mT
intenzita magnetického pole	H	[A/m] ampér na metr	A/m
vlastní indukčnost	L	[H] henry	H, mH, μ H
vzájemná indukčnost	M	[H] henry	H, mH, μ H
délka siločáry	l_s ^{*3)}	[m]	cm

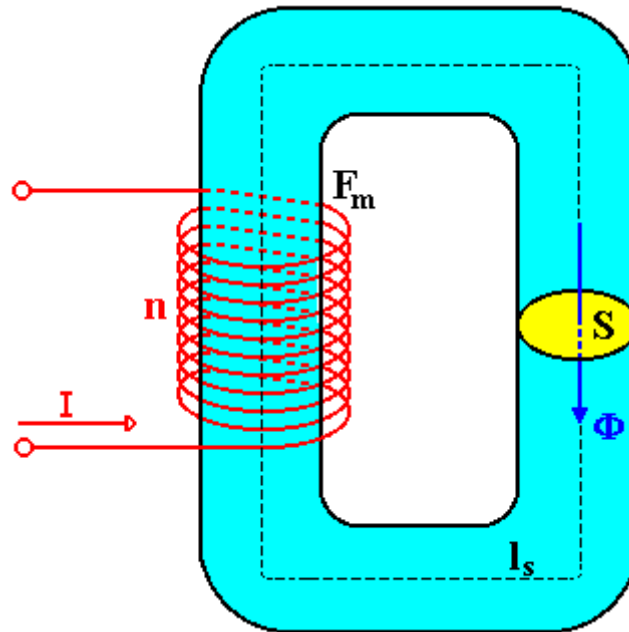
Poznámky:

^{*1)} v praxi a ve starší literatuře se používají i pojmy **magnetomotorické napětí** (F_m , \mathcal{M}) a **magnetomotorická síla** (MMS).

^{*2)} v literatuře a v tabulkách se zpravidla uvádí i hodnota $1,257 \cdot 10^{-6}$ H/m

^{*3)} při výpočtech magnetických obvodů se délka siločáry obvykle označuje indexem prostředí, kterým siločára prochází, např. l_{Fe} pro železové jádro a l_v (l_{vzd}) pro vzduchovou mezeru. Pro šířku vzduchové mezery se v praxi často používá i označení d .

2) ZÁKLADNÍ ZÁKON MAGNETICKÝCH OBVODŮ

Hopkinsonův zákon:

$$\Phi = \frac{F_m}{R_m} \quad (1)$$

Magnetický indukční tok Φ v magnetickém obvodu je přímo úměrný magnetomotorickému napětí F_m a nepřímo úměrný magnetickému odporu R_m magnetického obvodu.

magnetomotorické napětí $F_m = n \cdot I$ (2)

Poznámka:

Fyzikální jednotkou magnetomotorického napětí je ampér [A].

Jednotkou magnetomotorického napětí, která se běžně používá v technické praxi je **ampérvívit [Az]**. Důvodem je rozlišení elektrického proudu v elektrických obvodech a magnetomotorického napětí v obvodech magnetických.

3) ZÁKLADNÍ VZTAHY PRO VÝPOČTY

magnetomotorické napětí, magnetický indukční tok,

magnetický odpor (Hopkinsonův zákon) $F_m = R_m \cdot \Phi$ (3.1a)

$$\Phi = \frac{F_m}{R_m} \quad (3.1b)$$

$$R_m = \frac{F_m}{\Phi} \quad (3.1c)$$

magnetický odpor, magnetická vodivost $\Gamma = \frac{1}{R_m}$ (3.2a)

$$R_m = \frac{1}{\Gamma} \quad (3.2b)$$

magnetický odpor [1/H; m, H/m, -, m²] $R_m = \frac{l_s}{\mu_0 \cdot \mu_r \cdot S}$ (3.3a)

magnetický odpor $R_m = \frac{100 \cdot l_s}{\mu_0 \cdot \mu_r \cdot S}$! [1/H; cm, H/m, -, cm²] (3.3b)

absolutní permeabilita $\mu = \mu_0 \cdot \mu_r$ (3.4)

magnetomotorické napětí $F_m = n \cdot I$ (3.5)

magnetická indukce -magnetický indukční tok $\Phi = \int_S \vec{B} \cdot d\vec{S}$ (3.6a)

$\vec{B} = \frac{d\Phi}{dS}$ (3.6b)

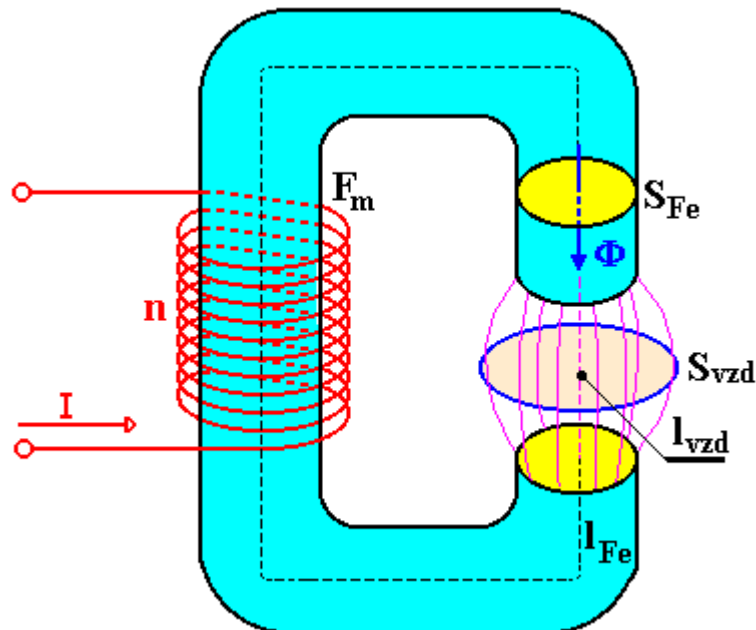
Poznámka:

Pro magnetické obvody, kde je magnetická indukce v průřezu stálá, je v technické praxi:

magnetický indukční tok $\Phi = \frac{B \cdot S}{10\,000}$! [Wb; T, cm²] (3.6c)

magnetická indukce $B = \frac{10\,000 \cdot \Phi}{S}$! [T; Wb, cm²] (3.6d)

4) MAGNETICKÝ OBVOD SE VZDUCHOVOU MEZEROU

Poznámka:

Pozor! V rovnicích (4.x) se uvádí l_{Fe} v [cm], S_{Fe} v [cm²] a l_{vzd} v [mm] !

magnetický odpor železového jádra $R_{Fe} = \frac{100 \cdot l_{Fe}}{\mu_0 \cdot \mu_r \cdot S_{Fe}}$ (4.1)

magnetický odpor vzduchové mezery $R_{vzd} = \frac{10 \cdot l_{vzd}}{\mu_0 \cdot S_{vzd}}$ (4.2)

za S_{vzd} dosadíme $S_{vzd} = \alpha \cdot S_{Fe}$

kde α je tzv. činitel rozptylu

po dosazení (4.3) do (4.2) dostaneme $R_{vzd} = \frac{10 \cdot l_{vzd}}{\mu_0 \cdot \alpha \cdot S_{Fe}}$ (4.4)

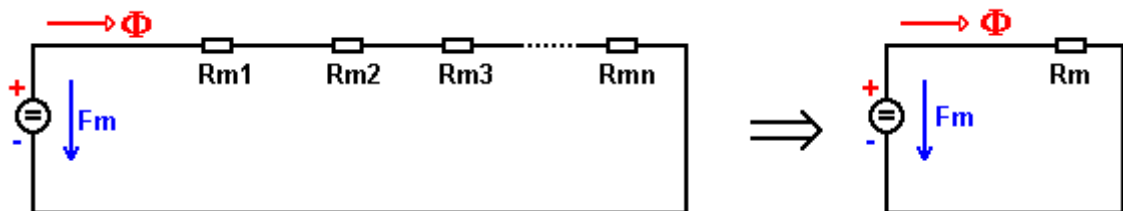
celkový magnetický odpor $R_m = R_{Fe} + R_{vzd}$ (4.5)

po dosazení (4.1) a (4.4) do (4.5)

$$R_{tt} = \frac{100 \cdot l_{Fe}}{\mu_0 \cdot \mu_r \cdot S_{Fe}} + \frac{10 \cdot l_{vzd}}{\mu_0 \cdot \alpha \cdot S_{Fe}}$$
 (4.6)

a po úpravě $R_{tt} = \frac{100}{\mu_0 \cdot S_{Fe}} \cdot \left(\frac{l_{Fe}}{\mu_r} + \frac{0,1 \cdot l_{vzd}}{\alpha} \right)$ (4.7)

4.1) SÉRIOVÉ ŘAZENÍ MAGNETICKÝCH ODPORŮ

Obr.4.1 Sériové řazení magnetických odporů a náhrada výsledným magnetickým odporem

magnetický tok Φ prochází všemi magnetickými odpory

$$F_m = \Phi \cdot R_{m1} + \Phi \cdot R_{m2} + \Phi \cdot R_{m3} + \dots + \Phi \cdot R_{mn}$$
 (4.8)

podle obr. 4.2

$$F_m = \Phi \cdot R_m$$
 (3.1a)

po úpravě (4.8)

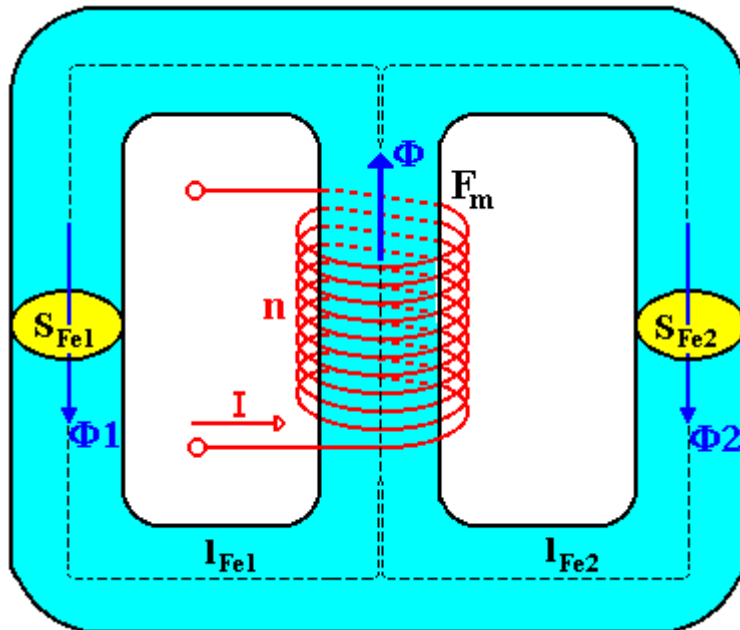
$$F_m = \Phi \cdot (R_{m1} + R_{m2} + R_{m3} + \dots + R_{mn})$$
 (4.9)

porovnáním rovnic (4.9) a (3.1a) a po zkrácení Φ

$$R_m = R_{m1} + R_{m2} + R_{m3} + \dots + R_{mn}$$
 (4.10)

$$R_m = \sum_{i=1}^n R_{m_i}$$
 (4.11)

5) SLOŽENÝ MAGNETICKÝ OBVOD

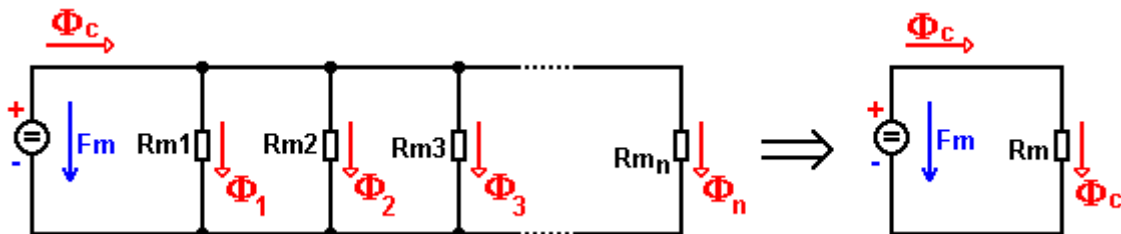
výchozí předpoklady

$$\Phi = \Phi_1 + \Phi_2 \quad (5.1)$$

$$S_{Fe} = S_{Fe1} + S_{Fe2} \quad (5.2)$$

kde S_{Fe} je průřez středního sloupku

5.1) PARALELNÍ ŘAZENÍ MAGNETICKÝCH ODPORŮ

Obr.5.1 Paralelní řazení magnetických odporů a náhrada výsledným magnetickým odporem

celkový magnetický tok Φ_c se dělí do jednotlivých magnetických obvodů

podle Hopkinsonova zákona platí
$$\Phi = \frac{F_m}{R_m} \quad (3.1b)$$

dosazením do (5.1)
$$\Phi_c = \frac{F_m}{R_{m1}} + \frac{F_m}{R_{m2}} + \frac{F_m}{R_{m3}} + \dots + \frac{F_m}{R_{mn}} \quad (5.3)$$

porovnáním (5.3) a (3.1)
$$\frac{F_m}{R_m} = \frac{F_m}{R_{m1}} + \frac{F_m}{R_{m2}} + \frac{F_m}{R_{m3}} + \dots + \frac{F_m}{R_{mn}} \quad (5.4)$$

po zkrácení F_m a úpravě

$$\frac{1}{R_m} = \frac{1}{R_{m1}} + \frac{1}{R_{m2}} + \frac{1}{R_{m3}} + \dots + \frac{1}{R_{mn}} \quad (5.5)$$

s využitím magnetické vodivosti (3.2a)

$$\Gamma = \Gamma_1 + \Gamma_2 + \Gamma_3 + \dots + \Gamma_n \quad (5.6)$$

$$\Gamma = \sum_{i=1}^n \Gamma_i \quad (5.7)$$

$$R_m = \frac{1}{\sum_{i=1}^n \Gamma_i} = \frac{1}{\sum_{i=1}^n \frac{1}{R_{m_i}}} \quad (5.8)$$

Poznámka:

Z rovnice (5.5) lze pro dva paralelně řazené magnetické odpory odvodit rovnici

$$R_m = \frac{R_{m_1} \cdot R_{m_2}}{R_{m_1} + R_{m_2}} \quad (5.9)$$

a na závěr (bez odvození)

6) NOSIVOST (PŘITAŽLIVÁ SÍLA) ELEKTROMAGNETU

elektromagnet s uzavřeným magnetickým obvodem a dvěma vzduchovými mezerami

[N; H/m, cm², -, A, cm, mm, -, -]

$$F = \frac{2 \cdot S_{\text{Fe}} \cdot \mu_0 \cdot n^2 \cdot I^2}{\left(\frac{l_{\text{Fe}}}{\mu_r} + \frac{0,2 \cdot d}{\alpha} \right)^2} \quad (6.1)$$

elektromagnet s otevřeným magnetickým obvodem a jednou vzduchovou mezerou

[N; H/m, cm², -, A, cm, mm, -, -]

$$F = \frac{S_{\text{Fe}} \cdot \mu_0 \cdot n^2 \cdot I^2}{\left(\frac{l_{\text{Fe}}}{\mu_r} + \frac{0,1 \cdot d}{\alpha} \right)^2} \quad (6.2)$$
